

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 12 november 2002

Mål T-271/01

José Manuel López Cejudo
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Lön – Barntillägg och utbildningstillägg som utbetalats till den förälder som har vårdnaden om barnet – Vägran att tillgodoräkna den andra föräldern tilläggen vid beräkningen av skatteavdrag och utlandstillägg – Dröjsmålsränta”

Fullständig text på franska II - 1109

Saken: Talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att, för perioden oktober 2000–juli 2001, inte tillgodoräkna sökanden barntillägg och utbildningstillägg vid beräkningen av skatteavdrag och utlandstillägg, dels en begäran om dröjsmålsränta på de belopp som oriktigt återkrävts eller inte utbetalats.

Avgörande: Kommissionens beslut, vilket framgår av sökandens lönebesked för oktober 2000, att från juli 1999 inte längre tillgodoräkna denne rätten till barntillägg och utbildningstillägg vid beräkningen av skatteavdrag och utlandstillägg, i dess lydelse enligt kommissionens beslut av den 16 juli 2001, ogiltigförklaras i den mån det i det sistnämnda beslutet endast för framtiden medges att rätten till de omtvistade tilläggen och

de förmåner som följer av dessa kan delas. Kommissionen skall till sökanden utge: dröjsmålsränta, dels från och med november 2000 på 1 193,85 euro, dels för varje månad från och med december 2000 till och med september 2001 på varje belopp på 1 200 euro som förfallit till betalning, till dess dessa belopp återbetalats till sökanden samt dröjsmålsränta på sökandens andel av de förmåner som härleds från de omtvistade tilläggen, för varje månad från och med oktober 2000 fram till dagen då beslutet av den 16 juli 2001 trädde i kraft, till dess full betalning sker. Den tillämpliga räntesatsen för dröjsmålsräntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpade på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella perioden med tillägg av två procentenheter.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Lön – Familjetillägg – Barn till två frånskilda tjänstemän vilket faktiskt försörjs av den ene eller den andre – Två tjänstemäns samtidiga rätt till tillägg och därifrån härledda förmåner – Uppdelning mellan de frånskilda makarna (Tjänsteföreskrifterna, artikel 67.1; bilaga VII, artiklarna 1.2 b, 2.1, 2.2, 2.6 och 3 stycke 1; rådets förordning nr 260/68, artiklarna 3.3 och 4)

2. Tjänstemän – Överklagande – Föregående administrativt klagomål – Begäran om dröjsmålsränta som framställs först vid förstainstansrätten för det fall det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras – Upptagande till sakprövning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 90 och 91)

3. Tjänstemän – Återkrav av belopp som utbetalats utan grund – Rättsstridigt återkrav – Återbetalning – Rätt till dröjsmålsränta – Den tidpunkt då fristen börjar löpa

1. För tillgodoräknande av familjetillägg enligt artikel 67.1 i tjänsteföreskrifterna avses med underhållsberättigat barn ett barn som tjänstemannen faktiskt försörjer (artikel 2.2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna). I detta hänseende föreligger inga hinder mot att ett barn kan anses vara faktiskt försörjt av flera personer samtidigt och således berättigat till underhåll av två tjänstemän samtidigt.

Om två frånskilda gemenskapstjänstemän faktiskt gemensamt tillgodoser de grundläggande behoven för sina barn i det på grund av äktenskapsskillnad upplösta äktenskapet, har följaktligen båda dessa tjänstemän rätt till de familjetillägg som anges i ovannämnda artikel 67.1 i tjänsteföreskrifterna. De har även rätt att, för dessa barns försörjning, åtnjuta de förmåner som härleds från dessa tillägg, vilka när det gäller beräkningen av utlandstillägget framgår av artikel 4.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och, i skattehänseende, av artikel 3.3 och 3.4 i förordning nr 260/68. Med tillämpning av principen att endast ett barntillägg skall betalas ut till ett och samma barn, som följer av artikel 2.6 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, måste dessa förmåner delas mellan de frånskilda makarna. En institution får dock inte vägra den ene av dessa tjänstemän den del av dessa förmåner som han kan göra gällande, på den grunden att en annan institution felaktigt har beviljat hans före detta make samtliga dessa förmåner.

(se punkterna 33–39)

Hänvisning till domstolen den 28 november 1991 i mål C-132/90 P, Schwedler mot parlamentet, REG 1991, s. I-5745, punkt 17; förstainstansrätten den 3 mars 1993 i mål T-69/91, Peroulakis mot kommissionen, REG 1993, s. II-185, punkterna 32–34

2. I en talan som väckts av en tjänsteman behöver en begäran om dröjsmålsränta som framställs för det fall beslutet ogiltigförklaras inte uttryckligen ha nämnts i det föregående administrativa klagomålet för att kunna tas upp till sakprövning vid förstainstansrätten.

(se punkt 52)

Hänvisning till förstainstansrätten den 30 mars 1993 i mål T-4/92, Vardakas mot kommissionen, REG 1993, s. II-357, punkt 50; förstainstansrätten den 30 november 1993 i mål T-15/93, Vienne mot parlamentet, REG 1993, s. II-1327, punkt 42; förstainstansrätten den 10 oktober 2001 i mål T-171/99, Corus UK mot kommissionen, REG 2001, s. II-2967, punkterna 50–54

3. När artikel 85 i tjänsteföreskrifterna, angående kravåterbetalning av felaktigt utbetalda belopp, har tillämpats rättsstridigt på en tjänsteman, har den berörde inte endast rätt att få tillbaka de belopp som för detta ändamål dragits från hans lön, utan även till dröjsmålsränta från utbetalningsdagen till dess återbetalning skett.

(se punkterna 55 och 56)